

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 68

02

Weekblad voor kerk en samenleving

14 Januari 2024

Exegetische achtergrond thema Week van de eenheid 2024

Het thema van de Week voor de Eenheid 2024 is dit jaar Lucas 10: 25-37 waarin we Jezus' parabel van de Barmhartige Samaritaan horen.

De parabel van de barmhartige Samaritaan is een van de allerbekendste parabels van Jezus en ook een van de meest belangrijke. Het spreekt over Gods barmhartigheid, die zich actief en met grote bewogenheid buigt over de mens. De parabel is ook een aansporing om ons daadwerkelijk te laten vormen door het voorbeeld van Gods barmhartigheid en niet met een grote boog om de situaties heen te lopen waar wij iets hadden kunnen betekenen en dus een naaste hadden kunnen zijn voor medemensen in moeilijke omstandigheden.

De context, zegt Lucas ons, was de vraag van een wetgeleerde die Jezus niet aangenaam gezind was, maar naar voren trad om Jezus op de proef te stellen. Hij vroeg niet om iets te leren, of om samen naar diepgang te zoeken, maar hij wilde Jezus pakken om Hem in diskrediet proberen te brengen bij de mensen of om Hem van onorthodoxe leer te kunnen beschuldigen.

De vraag die hij Jezus stelde, was een heel gebruikelijke discussievraag in het Jodendom in Jezus' tijd. Middels deze vraag zocht men naar het leven overeenkomstig de wil van God in het dagelijks handelen. "Meester, wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?" Het eeuwig leven was in de rabbijnse theologie niet slechts het leven na de dood, het hiernamaals, maar ging vooral over een kwaliteit van leven met en in God. Een kwaliteit van leven die er is wanneer een mens de weg gaat die Gods Woord, de Tora, wijst. Vaak werd verwezen naar bijvoorbeeld Leviticus 18:5 "Onderhoud

Mijn voorschriften en wetten: de mens die ze volbrengt, vindt daardoor het leven". Ook zeer geliefd en veel herhaald en bestudeerd waren de woorden van Deuteronomium 11: 18-21: "Prent dan Mijn woorden in uw hart en in uw ziel, bind ze als een teken op uw hand, en draag ze als een band om uw voorhoofd. Onderwijs ze aan uw kinderen door er telkens opnieuw over te spreken, wanneer ge thuis zijt of onderweg, wanneer ge slapen gaat en opstaat. Grif ze in de deurposten van uw huis en op de poorten van uw stad. Dan zult gij en uw nakomelingen op de grond die de HEER uw vaders beloofde even lang blijven leven als de hemel boven de aarde staat".

Deze wetgeleerde heeft echter geen oprechte bedoelingen in het stellen van die vraag: "Meester, wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?" Maar Jezus laat zich niet provoceren en antwoordt met een wedervraag. Hij neemt daarmee ongemerkt het initiatief van de wetgeleerde over en laat hem zelf antwoorden op zijn vraag. De schriftgeleerde zal niet echt happy geweest zijn met die ommekeer, maar zeker met de mensen om hen heen moet hij wel antwoorden en citeert als eerste het Sjema van Deuteronomium 6: 4-5. Hij laat de eerste zin weg, die luidt: "Hoor Israël: de HEER is onze God. De HEER is één. Hij gaat direct naar de kern van het Sjema: "Gij zult de HEER uw God liefhebben uit heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw kracht".

Wordt vervolgd op pagina 7

READYTEX
Art Gallery
buy art
rent art
exclusive artists

www.readytexartgallery.com
Phone +597 421750 WhatsApp +597 8945911

Zoals u waarschijnlijk wel weet biedt de RK Begraafplaats verschillende manieren van begraven (zand, kelder, familiegraf, urneplek). Maar wist u dat u ook de uitvaartdienst gehouden kan worden in onze aula "Aller Heiligste Verlosser"? Vanwege de lokatie is het gunstig en kostenbesparend.

Voor verdere informatie mag u vrijblijvend contact opnemen met de administratie van maandag t/m vrijdag van 07.00u -15.00u

Stg. RK Begraafplaats
Schietbaanweg 35 | Paramaribo | Suriname

Stichting Rooms Katholieke Begraafplaats

+597-472185 +597-472154
+597-8407779 +597-8598523
info.rkbegraafplaats@gmail.com

Stg RK Begraafplaats Suriname

Kerk & Slavernij
geschiedenis - heden - toekomst

Woensdag 17 januari 2024 20.00u.
Documentaire/film:
"Alledaags racisme" van Ida Does.

Vrijdag 26 januari 2024 13.30u
Symposium

Locatie
Markuskerk
Hooghout 96 Breda

Toegang gratis

Wat ter tafel komt
— GEBED —

**ELKE DINSDAG EN DONDERDAG
OM 08.00U**

**Bid met Zr Gerda Misiedjang
mee en stuur uw intenties in.**

Live stream: www.immanuelr.com

Tune In:
95.9 FM

**Wilt u graag Omhoog elke week
blijven ontvangen?
Help ons en doneer!**

Uw bijdrage kunt u storten op
rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank
t.n.v. R.K. Bisdom
met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degene
die reed bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!

Van verpleger tot patiënt

De in 1895 geopende leprozerie Majella kende als beleid dat de leprozen werden afgezonderd van hun verplegers, maar het betekende bepaald niet dat de verplegers van de ziekte gevrijwaard bleven. Een tweetal door de ziekte getroffen verpleegsters werden door de patiënten op handen gedragen, te weten de Zusters Theresa en Cordula.

De katholieke leprozerie Gerardus Majella in Suriname werd in 1895 geopend door toedoen van door bisschop Wulfingh. Het alleen voor Katholieken bestemde complex was aan weerszijden van de Sommelsdijkse kreek gelegen en werd gescheiden door de 'leprozenbrug', die tot thans tot het erfgoed behoort.

Het strenge afzonderingsbeleid voor melaatsen werd in Suriname reeds toegepast voordat in 1897 officieel was vastgesteld dat de ziekte een besmettelijk karakter heeft. De 'leprozenbrug' betekende voor de patiënten de scheiding met de "gewone wereld: en de melaatsen mochten daar eenmaal binnen nooit meer overheen.

Liefdezuster Theresa, Maria Catharina Jacoba Boomaars (1867-1956) uit het Nederlandse Bavel werd bij haar werk als verpleegster op Majella in 1913 zelf besmet met de ziekte, en in 1927 kwam vast te staan er niet meer van zou genezen. Ze gaf in 1934 aan dat ze ondanks dat

ze ziek was 'toch zo gelukkig was'. Ze werd in 1935 ten tijde van het 40-jarig bestaan van de leprozerie benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau, en na haar overlijden in 1956 werd een traject worden gestart om haar Zalig te verklaren.

Soeur Cordula, ofwel Marie A.J. Fey werd in 1886 in Amsterdam geboren en reisde in 1907 met Monseigneur Meeuwissen naar Suriname. Ze ging er als lid van de Zusters der Franciscanessen uit Roosendaal als onderwijzeres aan de slag in de Surinaamse binnenlanden, waarbij ze vanaf 1930 zes jaar met veel plezier te Tamarin actief was. Hierna bestempelde ze zichzelf als Djoeka-Zuster.

Soeur Cordula moest nadat in 1936 bleek dat de ziekte lepra had opgelopen tot haar grote verdriet Tamarin verlaten en werd als patiënt te Majella opgenomen. Soeur Cordula dwong in Majella bewondering af door haar positieve houding en zette haar persoonlijke ervaringen op papier onder de titel "Melaatsen lief en leed". In 1941 werd ze genezen verklaard, waarna ze direct haar rol als Soeur weer zou hervatten als verpleegster in de leprozerie. Het ging goed tot 15 jaar later geconstateerd werd dat de ziekte bij haar was teruggekomen en ze zelf ook weer als patiënt moest worden opgenomen.

De leprozerie Majella werd in 1964 gesloten

Cremeren begint steeds meer bekendheid te krijgen in Suriname. Na de crematie zijn er verschillende manieren hoe om te gaan met de asresten. Sommigen kiezen ervoor die uit te strooien in het water, maar u kunt de asresten ook langdurig bewaren in een urn op de RK Begraafplaats.

Wij bieden verschillende manieren om deze asresten te bewaren:
Bijzetting bij een bestaand graf

In de urnenwand (bovengrondse nis afgedekt met een naamplaat)

Voor verdere informatie over de mogelijkheden mag u vrijblijvend contact opnemen van maandag t/m vrijdag van 07.00u-15.00u

Stg. RK Begraafplaats
Schietbaanweg 35 | Paramaribo | Suriname

+597-472185 +597-472154
+597-8407779 +597-8598523
info.rkbegraafplaats@gmail.com
Stg RK Begraafplaats Suriname

Bekendmaking: Familiegraven

De RK Begraafplaats maakt bekend dat in het kader van herindeling en ordening van de begraafplaats, er nu de mogelijk aan nabestaanden wordt geboden voor het aanleggen van familie graven. Deze familiegraven ontstaan door het herbegraven de stoffelijke overschotten (eventueel na crematie) van overledenen op een (1) locatie. Naast het overzicht, lage kosten van onderhoud, worden de kosten voor grafrustverlenging worden bij familiegraven berekend op basis van 1 locatie.

De volgende procedure wordt gehanteerd:
Voor nadere informatie wordt u verzocht per email .

De RK Begraafplaats stuurt u een formulier waar alle relevante informatie ingevuld dient te worden.

De RK Begraafplaats onderzoekt de status van de (lopende) grafrust en neemt vervolgens contact met de nabestaanden voor verdere logistieke, juridische en financiële afhandeling.

Stg. RK Begraafplaats
Schietbaanweg 35 | Paramaribo | Suriname

+597-472185 +597-472154
+597-8407779 +597-8598523
info.rkbegraafplaats@gmail.com
Stg RK Begraafplaats Suriname

...DE BRUILOFT VAN KANA...

De bruiloft van Kana is een onderdeel van een drieluik dat we zouden kunnen noemen: De OPENBARING DES HEREN; Jezus maakt zich bekend, openbaart zichzelf, laat zien wie Hij is. (Zie Omhoog van de vorige week.)

Het Evangelie over de bruiloft te Kana wordt in het B-jaar gelezen na het feest van Driekoningen en de Doop van Jezus. Dit jaar valt het ergens midden in de week. Toch blijft het een onderdeel van het “drieluik”.

De tekst van het Evangelie over de bruiloft in het Galilese plaatsje Kana is evenzeer een voorbeeld van werken aan het heil van de mensen. Daar waar het feest voortijdig kapot lijkt te gaan door gebrek aan wijn wordt door Jezus overvloedig daarin voorzien. Hij maakt van Kana... Kanaän. De plaats van gebrek, Kana, wordt plaats van overvloed, het land dat overloopt van melk en honing, Kanaän.

Kana is ook de plaats waar Natanaël vandaan komt. Johannes begint zijn verhaal door te verwijzen naar de derde dag, waarschijnlijk de derde dag nadat Jezus Natanaël ontmoette nadat Hij hem gezien had onder de vijgeboom. Maar het is ook een verwijzing naar Genesis 1/10 en 12, waar de derde dag een dag is van dubbele zegen. Tweemaal ziet God op die derde dag dat het goed is wat Hij gemaakt had. Daarom is de derde dag een dag bij uitstek om te trouwen.

De bruiloft in de Bijbel is een symbool van de verhouding tussen God en Zijn volk. ...“Ik ben Uw God, en gij zijt Mijn volk. Ik zal met u een verbond sluiten”... Ook het huwelijk is een verbond gesloten tussen twee mensen.

De Moeder van Jezus is uitgenodigd. (Ze wordt hier niet met name genoemd.) Jezus en Zijn leerlingen waren ook op die bruiloft uitgenodigd. Zou Natanaël uit Kana in Galilea, de persoon die Jezus drie dagen van te voren had ontmoet, de verbindende schakel zijn en gezorgd hebben voor een uitnodiging voor Jezus en Zijn leerlingen? Jezus begint Zijn openbaar optreden in het Evangelie van Johannes op een bruiloft. Dat is misschien veelzeggend. Jezus is geen asceet zoals Johannes de Doper... Jezus komt later terug in Kana en geneest daar de zoon van de hofbeambte. “...Kom en genees mijn zoon: hij ligt op sterven...” “Ga heen, zegt Jezus, uw zoon is genezen”... De hofbeambte gelooft het en zijn zoon was genezen! Deze twee verhalen, zo dicht bij elkaar wil ons leren dat Jezus de mens nabij is in vreugde (bruiloft) en verdriet (ziekte). (Joh. 4/46-vv...)

Als de wijn op de bruiloft in Kana opdraakt, mengt Maria zich in de situatie. Zij komt naar Jezus en licht Hem in over het probleem! Daaruit spreekt –van de ene kant- Haar bezorgdheid uit over de situatie maar -van de andere kant- tevens Haar vertrouwen in Jezus. Zijn reactie is een beetje ontgoochelend, hard, onbegrijpelijk, in de trant van: “Jongen, zo spreek je niet tot je moeder...!” Hij antwoordde Haar: ...“Vrouw, (niet eens Moeder, of Moe, of Mama...) wat gaat U dat aan? Mijn uur is nog niet gekomen”... Ik bepaal het, of beter nog: Mijn Vader bepaalt het uur...!” Johannes schrijft vaak over “JEZUS’ UUR” en daarmee wil hij zeggen, “het geschiktste moment”, maar tegelijkertijd is het ook het moment van Zijn

verheerlijking.

Ondanks een vrij onprettig antwoord van Jezus, gaat Maria naar de bedienden en zegt hen: ...“Als Hij jullie iets zegt, moeten jullie het doen”... Bij de ingang van het huis waar het bruiloftsfeest gaande was, stonden 6 grote stenen kruiken met ongeveer 100 liter aan inhoud. Ze waren bestemd om de handen en voeten te (laten) wassen van de bruiloftsgangers maar ook alle andere gebruiksvoorwerpen voor een feestmaal te reinigen, om volgens de reinigingswetten te kunnen eten. Deze 6 vaten werden, -op verzoek van Jezus, tot de rand toe gevuld:

“TOT DE RAND TOE” duidt op een overvloed... er zal niets te kort zijn.... Het is opmerkelijk dat de dienaren, zonder aarzelen, Jezus gehoorzamen. Ze moesten er iets uitscheppen en iets gaan brengen aan degene die verantwoordelijk was voor de goede gang van zaken op de bruiloft, de CEREMONIEMEESTER. Die verbaast zich over de goede kwaliteit van de wijn: ...“Je hebt het beste tot nu toe bewaard”... zegt hij –als een soort verwijt- aan de bruidegom. Dat had je aan het begin moeten schenken! Johannes werkt vaak met een “dubbele bodem”: Er is duidelijk een lijn te trekken van “water-wordt-wijn” en “wijn-wordt-het-Bloed-van-Christus!”, een verwijzing naar de Eucharistie.

Johannes beschrijft dit gebeuren niet als een

wonder, maar als een teken... Het VERWIJST naar iets anders...

Zo deed Jezus Zijn eerste teken te Kana in Galilea en OPENBAARDE Hij Zijn heerlijkheid. En Zijn leerlingen geloofden in hem. Wat ook opvallend is in dit verhaal dat Jezus zich bedient van mensen om Zijn tekenen te doen en Zijn heilsplan te realiseren! Hij heeft mensen nodig om Zijn Heil in de wereld te voltrekken.

Het thema van de wijn zal regelmatig in het Evangelie van Johannes terugkeren als Jezus zegt: ...“IK ben de ware wijnstok, mijn Vader de Wijngaardenier...”

M.Noordermeer. O.M.I.

**ROOMS-KATHOLIEK
BISDOM PARAMARIBO**
HENCK-ARRONSTRAAT 14, Paramaribo - SURINAME

Donateurs in Nederland kunnen donaties t.b.v. het RK Bisdom Paramaribo overmaken/storten op onderstaande rekening op naam van:

**Stichting Surinaamse missie
BRED A - NEDERLAND**

NL78INGB0000120254

Leeswijzer

Deze rubriek geeft een greep uit de collectie van de Frater Lambertus Bibliotheek.

Adres: Mgr. Wulfingstraat 2

Openingstijden: maandag t/m vrijdag: 10.00-18.00u

Voor info: Jenny Sopawiro, tel. 426092 tst 107

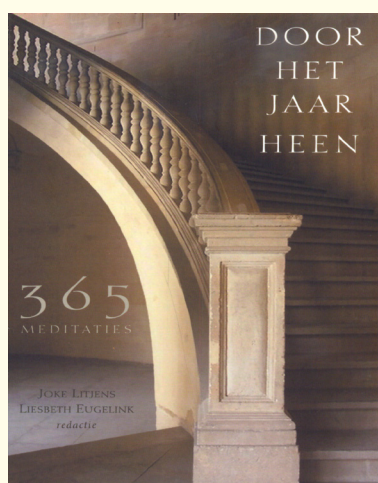
Email: bibliotheek@bisdomparamaribo.org

Jacob Slavenburg De verborgen leringen van Jezus

Niet alle leringen van Jezus zijn in de Bijbel opgenomen. Vooral de oorspronkelijke geschriften die esoterische leringen bevatten, werden door een latere, steeds meer dogmatiserende kerk, niet meer begrepen en daarom vernietigd. Dit blijkt duidelijk uit de vondst van vijftig teksten in 1945 bij Nag Hammadi aan de Nijl (Egypte). De auteur van dit boek heeft vijf van deze teksten vertaald en waar nodig verklaard.

Deventer: Ankh-Hermes, 1992; 187 blz.

Joke Litjens en Liesbeth Eugelink (red.) Door het jaar heen

Dagboek waarin 365 meditatie, voor ieder dag van het jaar één. Korte teksten die de hele dag in gedachten meegenomen kunnen worden. Bij de verdeling van de teksten over het jaar is rekening gehouden met de belangrijke christelijke feestdagen.

Hilversum: Ten Have, 2006; 138 blz.

Commentaar op de Lezingen van de 2e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Achtergrond van de eerste lezing (1 Samuël 3: 3-10.19)

Samuël is een van de belangrijke figuren van het Oude Testament. Hij begon zijn werk als invloedrijk profeet in Israël ongeveer rond 1040 vóór Chr. Het was een gespannen tijd waarbij de twaalf stammen van Israël in hun bestaan bedreigd werden door de Filistijnen. Onder dit gevaar van een vijand die militair sterker was dan zij, vragen de oudsten van de twaalf stammen aan Samuël om over hen een koning aan te stellen, die hun afzonderlijke troepen zou kunnen samensmeden en trainen tot een leger dat in staat zou zijn het op te nemen tegen de Filistijnen. Als eerste zalft Samuël Saul tot koning en jaren later David.

We lezen vandaag het verhaal van Samuels roeping als profeet. De priester Eli bereidt de nog kleine jongen Samuël voor op zijn toekomstige taak als profeet en religieus leider van Israël. Eli leert de jongen de levenskunst aan van het innerlijk luisteren. Slechts als wij leren om werkelijk te luisteren, zullen wij op authentieke wijze leven naar de visie van Gods verbond.

Eerste lezing: 1 Samuël 3: 3-10.19

De lamp van God was nog niet gedoofd en Samuel lag te slapen in het heiligdom van de Heer waar de ark van God stond. Toen riep de Heer: "Samuel!" Samuel antwoordde: "Hier ben ik." Hij liep haastig naar Eli en zei: "Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?" Maar Eli antwoordde: "Ik heb niet geroepen; ga maar weer slapen." Toen riep de Heer opnieuw: "Samuel!" Samuel stond op, ging naar Eli en zei: "Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?" Eli antwoordde: "Ik heb niet geroepen, mijn jongen; ga maar weer slapen." Samuel kende de Heer nog niet: een woord van de Heer was hem nog nooit geopenbaard. En weer riep de Heer Samuel; nu voor de derde maal. Samuel stond op, ging naar Eli en zei: "Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?" Toen begreep Eli dat het de Heer was die de jongen riep. En hij zei tot Samuel: "Ga slapen en mocht Hij je roepen dan moet je zeggen: 'Spreek, Heer, uw dienaar luistert.'" Samuel ging dus weer op zijn gewone plaats slapen. Toen kwam de Heer bij hem staan en riep evenals de vorige malen: "Samuel, Samuel!" En Samuel antwoordde: "Spreek, uw dienaar luistert!" Samuel groeide op. De Heer was met hem en liet niet een van zijn woorden on vervuld.

Tussenzang: Psalm 40

Refrein: Ja, ik kom. Uw wil te doen, mijn God, dat is mijn vreugde.

Met groot vertrouwen heb ik op de Heer gehoopt, Hij heeft zich tot mij neergebogen, mijn geroep verhoord.
Hij legde in mijn mond een nieuw gezang, een lied voor onze God, en velen zullen zien en vrezen en vertrouwen op de Heer.

Geschenk en offerande hebt Gij nooit verlangd, maar wel hebt Gij mijn oren voor Uw stem geopend. Gij vraagt geen brandoffer, geen zoenoffer van mij; dus zei Ik: "Ja, Ik kom! Zoals van Mij geschreven staat."

Uw wil te doen, mijn God, dat is mijn vreugde, Uw wet is in mijn hart gegrift. In de bijeenkomsten heb ik gerechtigheid gepredikt,

mijn lippen niet gesloten, Heer, Gij weet het.

Achtergrond van de tweede lezing (1 Korintiërs 6: 13-15; 17-20)

De komende vijf zondagen leest de Kerk bij de tweede lezing uit Paulus' eerste brief aan de Korintiërs. Paulus schreef deze brief vanuit de stad Efeze, waarschijnlijk in de lente van het jaar 54. Hij behandelt in deze brief verschillende onderwerpen die te maken hebben met het geloof en met de eenheid van de Kerk, maar ook schrijft Paulus over enkele praktische waarden en normen voor het Christelijk leven. In deze passage wordt het grote belang benadrukt dat God hecht aan een zuivere levensstijl, omdat het lichaam van een gelovig Christen de tempel van de Heilige Geest is.

Tweede lezing: 1 Korintiërs 6: 13-15; 17-20

Broeders en zusters, het lichaam is er niet voor de ontucht maar voor de Heer, en de Heer voor het lichaam. God heeft niet alleen de Heer opgewekt uit de dood, Hij zal ook ons doen opstaan door Zijn kracht. Gij weet toch dat uw lichamen ledematen zijn van Christus? Maar wie zich met de Heer verenigt is met Hem één geest. Elke andere zonde die een mens bedrijft gaat buiten het lichaam om, maar de ontuchtige zondigt tegen zijn eigen lichaam. Gij weet het: uw lichaam is een tempel van de heilige Geest die in u woont, die gij van God hebt ontvangen. Gij zijt niet van uzelf. Gij zijt gekocht en de prijs is betaald. Eert dan God met uw lichaam.

Achtergrond van de evangelielezing: (Johannes 1: 35-42)

Het evangelie van deze zondag vertelt hoe Jezus door Johannes de Doper werd herkend en aangewezen als de langverwachte Messias. Johannes noemt daarbij een bijzondere messiaanse titel: Jezus is het Lam Gods. Twee van Johannes' leerlingen, Andreas en Johannes uit het stadje Kafarnaum, gaan een ontmoeting met Jezus aan. Zij worden Jezus' eerste leerlingen. Ook worden zij dan, net als Johannes de Doper, personen die anderen tot geloof in Jezus brengen. Zo geven zij de genade door die zij zelf in Jezus hebben gevonden.

Evangelie: Johannes 1: 35-42

In die tijd stond Johannes daar, met twee van zijn leerlingen. Hij richtte het oog op Jezus die voorbijging en sprak: "Zie het Lam Gods." De twee leerlingen hoorden hem dat zeggen en gingen Jezus achterna. Jezus keerde zich om en toen Hij zag dat zij Hem volgden vroeg Hij hun: "Wat verlangt gij?" Ze zeiden tot Hem: "Rabbi - vertaald betekent dit: 'Meester', waar houdt Gij U op?" Hij zei hun: "Gaat mee om het te zien." Daarop gingen zij mee en zagen waar Hij zich ophield. Die dag bleven zij bij Hem. Het was ongeveer het tiende uur. Andreas, de broer van Simon Petrus, was een van die twee die het gezegde van Johannes hadden gehoord en Jezus achterna waren gegaan. De eerste die hij ontmoette was zijn broer Simon tot wie hij zei: "Wij hebben de Messias - dat vertaald betekent: de Gezalfde- gevonden," en hij bracht hem bij Jezus. Jezus zag hem aan en zeide: "Gij zijt Simon, de zoon van Johannes; gij zult Kefas genoemd worden, dat betekent: Rots."

Wordt vervolgd op pagina 5

"Beeld van een luisterende mens in het Redemptoristenklooster van Wittem, Nederland"

Commentaar op de Lezingen van de 2e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Overweging:

Ik zou de lezingen van deze zondag met u willen overwegen onder het thema: “Luisteren, de ontmoeting met God en de missie om het geloof te delen met anderen!”

Op de eerste zondag na de advent en de kersttijd, opent de Kerk de lezingen uit Gods Woord met datgene waar wij als gelovige Christenen allen toe geroepen zijn, namelijk om het geloof in Gods liefde en in alles wat Hij doet in Christus, door te geven aan anderen. Iedere gelovige zal op zijn tijd moeten worstelen met de realiteit van ernstige ziekte, de dood van dierbaren, of met andere zware beproevingen die lijken te zeggen dat God niet zou luisteren of zelfs niet zou bestaan. Maar aan de kern van ons geloof staat die diepe ervaring dat er een levende God is die de mens bij name roept.

Dit is het getuigenis van de kleine Samuël in de eerste lezing. Hij begon te merken dat er een hogere realiteit was die zijn naam kende en hem nabij was. Samuëls moeder Hanna was een gelovige vrouw geweest die jarenlang heel zwaar beproefd was geweest omdat zij alsmaar geen kinderen kon krijgen. Jaar na jaar ervaarde zij steeds weer die zelfde teleurstelling en pijn. Zij leed onder de akelige reacties van familieleden die haar bespotten omdat zij haar man geen kinderen kon geven. Toch bleef Hanna die pijnlijke realiteiten zien als beproevingen en zij zocht haar toevlucht en kracht bij God. Zij bleef in haar pijn en tegenslagen naast God staan, en niet in boosheid of verbittering tegenover God. Zij was vaak naar het heiligdom geweest en daar, bij het bidden, waren er vaak vele tranen gevloeid. Maar toen mocht zij ervaren dat God zich altijd al over haar had ontfermd. Zijn wegen zijn weliswaar vaak ondoordringbaar, maar Zijn liefde heeft uiteindelijk altijd het laatste woord. Hanna ontvangt een zoon, noemt hem Samuël en brengt hem op jonge leeftijd naar de priester Eli om hem toe te wijden aan het werk van God. Samuël zal later als profeet velen in Israël sterken en vormen in het geloof. Hij zal in moeilijke maatschappelijke perioden een rots in de branding zijn en vele mensen helpen om het leven vanuit het perspectief van Gods Woord te bekijken en zo een moreel kompas te hebben voor het concrete dagelijks leven.

De evangelielezing spreekt ook over deze missie. Het vertelt over de roeping om het geloof in de levende God en in de verlossing die Christus is komen brengen in de wereld, te delen met anderen. Paus Franciscus heeft het in 2018, zo pakkend gezegd in zijn preek tijdens de jaarvergaderingen van de Pauselijke Missiewerken te Rome: “Wij hebben als Kerk geen product dat we willen verkopen aan anderen. Nee, we spreken over een leven: over God, over Zijn goddelijk leven, over Zijn barmhartige liefde, over Zijn heiligheid. Het is de Heilige Geest die ons zendt, die ons begeleidt en die ons inspireert. De Heilige Geest is de bron van onze missie, Hij is het die de Kerk voortleidt, niet wijzelf”.

We zien in het evangelie van deze zondag drie belangrijke momenten. Eerst is er het luisteren, dan de ontmoeting en dan de missie.

Eerst dus het luisteren. God heeft zoveel verschillende manieren waarop Hij zich tot ons richt, ons leven aanraakt met Zijn liefde, en ons bij name roept om ons te brengen tot dat

luisteren. Soms doet Hij dat in het gebed, soms door gebeurtenissen, dan weer door mensen die in ons leven komen, dan weer door het Woord van de Bijbel of door de liturgie.

Een van de echt grote heiligen van onze Kerk waar we veel van kunnen leren, is de H. Ignatius van Loyola. St. Ignatius was een Spaanse aristocraat. Hij was in 1491 in Spanje geboren in de regio van het Baskenland. Als rijke edelman leidde hij in zijn jonge jaren een losbandige leven van veel drinken en veel vrouwen. Dus niet echt wat de tweede lezing ons zojuist voorhield!

Ignatius was intelligent en begaafd, en werd al snel een hoge officier in het leger. In mei 1521, toen hij dertig jaar oud was, voerde hij de Spaanse troepen aan tijdens de Franse belegering van de stad Pamplona. Terwijl hij op de muren stond, verwondde onverwachts een kanonskogel zijn beide benen. Zijn rechterbeen werd verbrijzeld en zijn linker raakte zwaargewond. Tijdens zijn maandenlange ziekbed thuis, raakte hij ernstig depressief. Hij wist dat zijn leven nooit meer hetzelfde zou zijn. In deze moeilijke periode had hij geen van zijn favoriete ridderromans ter beschikking om zich bezig te houden. Hij moest genoegen nemen met de twee enige boeken die er waren: een boek met geestelijke overwegingen over het leven van Jezus en een ander boek over enkele heiligen. Langzaamaan leerde Ignatius in deze maanden van ziekte, pijn en vertwijfeling dat hij moest leren luisteren: niet luisteren naar mensen of naar een preek, maar luisteren naar wat God door deze ingrijpende gebeurtenissen met hem voorhad.

Dit was in de evangelielezing ook gebeurd met Johannes en Andreas. Zij hoorden hoe Johannes de Doper Jezus had aangewezen als de Messias met de woorden: “Zie het Lam Gods”. Toen zij die dag bij Jezus verbleven, leerden zij te luisteren. Luisteren naar de woorden van Jezus. Maar ook luisteren naar Zijn persoon en naar Zijn bezieling.

Zo begon ook Ignatius te begrijpen dat hij moest leren luisteren naar de gebeurtenissen die zulke grote veranderingen hadden gebracht in zijn leven. Hij herstelde na een ziekbed van vele maanden, maar de rest van zijn leven zou hij kreupel blijven. Maar in die vele maanden heeft Ignatius Jezus ontmoet. Net zoals eeuwen tevoren Johannes en Andreas Jezus hadden ontmoet. De innerlijke ontmoeting met Jezus veranderde het leven van deze vooraanstaande Spaanse aristocraat. Ignatius ervaarde een ontmoeting met Christus’ liefde. Hij raakte onder de indruk van Jezus’ compassie met de armen en lijdenden, en dacht veel na over Jezus’ visie over Gods zuiverheid en heiligheid. Ignatius mediteerde over Christus’ betrokkenheid op de wereld, over het mysterie van de kruis, en op Jezus’ kijk op de mens. Steeds weer ervaarde Ignatius de roeping om Gods eeuwigheid te zoeken. Hij bezocht een Benedictijns klooster, beleed daar in de biecht zorgvuldig zijn vroegere zonden, gaf zijn mooie kleren aan de armen die hij daar ontmoette, en legde vervolgens zijn militaire zwaard en zijn dolk op het altaar van Moeder Maria.

Dus de eerste stap was het innerlijk ruimte maken om te luisteren. Om niet te spreken, maar om tot je toe te laten wat God op dat

moment wilt dat jij moet horen, of moet meemaken, of zal ontvangen aan geestelijke inzichten. De tweede stap was de ontmoeting met Jezus. De derde stap is dan de missie om te getuigen van Christus, om met anderen te delen wat je zelf van God ontvangen hebt aan wijsheid en genade. Ignatius werd de stichter van de grote kerkelijke Orde van de Jezuïeten. Ignatius en zijn mede-Jezuïeten hadden één grote missie, namelijk om anderen te helpen Christus te ontmoeten. Om hen te leren hoe ze zelf kunnen luisteren en Christus opnieuw kunnen ontdekken. Om anderen te leren hoe zij zelf kunnen groeien in een persoonlijk geloof dat jouw leven en jouw hoop verankert in Christus’ liefde.

Dit is nog steeds de missie van ons allen die de Kerk vormen van deze tijd. Onze Surinaamse samenleving en die van de wereld is enorm aan het veranderen. Wij zullen samen nieuwe manieren van Kerk-zijn moeten ontwikkelen om zo onze Surinaamse mensen te inspireren tot geloof, tezamen met die van de rest van het Caraïbisch Gebied waar wij deel van zijn.

Vooraf hebben wij een bijzondere verantwoordelijkheid om onze jongeren te leren bereiken. We moeten naar wegen zoeken om hen te laten ervaren dat zij deel zijn van de Kerk. Wij moeten manieren van spreken durven zoeken die de huidige mensen om ons heen, en dan vooral de jongeren, kunnen bereiken en kunnen raken in hun religieuze innerlijke gevoeligheid. We zullen steeds meer moeten leren omgaan met de sociale media, om ook hen te bereiken die Christus nog niet kennen, of die Hem alleen maar op een hele oppervlakkige wijze kennen.

Laten we daarom altijd dat gevoel van dankbaarheid bewaren voor alles wat het kennen van Christus ons eigen leven heeft gebracht aan hoop en genade. Dat gevoel van dankbaarheid voor de vele manieren waarop gebed en de sacramenten ons leven hebben verrijkt. Later we creatief zijn en dit geloof in Jezus doorgeven aan anderen om ons heen. Laten we zo steeds meer een actieve en sterke katholieke gemeenschap zijn. Een gemeenschap waar de liefde van Christus een duidelijke plek heeft. Een gemeenschap die solidair is met de armen, met sociaal-zwakkeren en met de natuur die God geschapen heeft. Laten we een katholieke gemeenschap zijn die onze jongeren omarmt en er alles aan doet om hen zich thuis te doen voelen in de Kerk. Zoeken we naar wegen om onze jongeren te inspireren om ook innerlijk te luisteren, hen te leren bidden en de stilte te waarderen, en hen te leren nadenken over de visie en de waarden van Christus’ evangelie.

Wij zullen echter ook naar hen moeten leren luisteren. Want dat is wat wij leren van het evangelie: door ook naar de jongeren te luisteren kan God ons nieuwe inzichten geven, kan Hij ons geestelijk vernieuwen. Vragen wij Hem om ons te leren hoe wij met anderen kunnen delen dat Christus de hoeksteen en het fundament is van ons leven. Dat is uiteindelijk ook onze missie! Eens hebben Johannes en Andreas dat begrepen en eeuwen later Ignatius van Loyola. Het is de missie om met anderen te delen van wat ons hoop en kracht geeft. God roept ons tot actie; laten wij getuigen van Zijn liefde!

De Geloofwijzer

Maandag 15 Januari

Dagtekst
1 Joh. 4,7: Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde komt van God. Iedereen die liefheeft is uit God geboren, en kent God.

Overweging:
Begin elke dag als een nieuw mens! Elke dag is weer je eerste dag, je allereerste dag! Gisteren en alle vorige dagen en jaren zijn voorbij, begraven in de tijd! Je kunt er niets meer aan veranderen! Waren er scherven? Draag ze niet mee, want ze zullen je dag na dag verwonden tot je tenslotte niet meer leven kunt! Er zijn scherven die je in Gods handen kwijt kunt en er zijn scherven die je helen moet in een oprecht vergeven! Scherven die je met al de liefde van je hart niet helen kunt, moet je laten rusten! Je moet elke dag opnieuw beginnen! Dat is levenskunst! Elke dag nieuw zijn als het licht van de zon! Elke morgen opstaan uit de nacht, en beginnen met je handen vol hoop en vertrouwen! Je kunt niet leven met de scherven van gisteren!

Gebed
God van liefde, U hebt ons uw Zoon gezonden als een wegwijzer voor ons leven, als een herder die zich over ons ontfermt. Wij bidden U: maak ons ontvankelijk voor zijn woord. Dat wij ons laten voeden door zijn liefde en nabijheid, dat wij Hem volgen waar zijn weg ons brengen zal, vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Dinsdag 16 Januari

Dagtekst: Ps. 127,3: Kinderen zijn een geschenk van de Heer

Overweging:
Gezinnen in onze tijd staan zwaar onder druk. Misschien wel meer dan ooit eerder in de geschiedenis. Meer vrouwen hebben een baan buitenshuis, soms uit noodzaak, soms omdat ze daarvoor kiezen. Velen van hen voelen zich schuldig omdat ze hun kinderen aan de zorg van anderen toevertrouwen of omdat hun kinderen thuiskomen in een leeg huis. Gescheiden vrouwen hebben vaak geen keus: zij moeten wel werken om zichzelf en hun kinderen te kunnen onderhouden – een verschijnsel dat zich in de tijd waarin wij leven steeds vaker voordoet. Maar veel vrouwen (en mannen ook) besteden meer tijd aan hun werk dan aan hun gezin. Is het dan vreemd dat zoveel huwelijken onder spanning staan? Om in de lijn van de Bijbel te blijven: wat heeft een mens eraan de hele wereld te winnen als hij (of zij) als gevolg daarvan zijn gezin verliest? Welk succes of welke prestatie staat gelijk aan het hebben van een gelukkig gezin en het grootbrengen van geestelijk gezonde kinderen die goed toegerust zijn voor het leven, zeker van de liefde en de goedkeuring van hun ouders? Materiële doelen, zelfs als je ze weet te behalen, gaan voorbij. Maar wat je je kinderen meegeeft, is tijdloos. Iemand heeft eens gezegd dat onze kinderen onze boodschap zijn aan de toekomst. Zij zullen anderen die ons nooit in het echt ontmoet hebben, vertellen wie wij waren. Maar belangrijker nog: onze kinderen zijn aan ons toevertrouwd door God. Kinderen die naar zijn beeld gemaakt zijn, kinderen voor wie Christus gestorven is. Het is niet onze eerste verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat ze de mooiste kleren hebben of in het mooiste huis wonen. Onze

eerste verantwoordelijkheid is ervoor zorgen dat ze opgroeien in een gezin waar God aanwezig is, waar de liefde van Christus heerst, zodat ze God zullen leren kennen door zijn Zoon.

Gebed
Goede God, in de drukte van dit bestaan dreigen wij soms te vergeten waar het in het leven werkelijk om gaat. Help ons steeds weer opnieuw ruimte te vinden om ons terug te trekken en stil te worden bij U. Maak ons ontvankelijk voor uw Woord en raak ons aan met uw liefde die al onze wonden heelt en geneest. Dat bidden wij U in Jezus’ naam. Amen

Woensdag 17 Januari

Dagtekst: Neh. 8,10: De vreugde die de Heer u geeft, is uw kracht.

Overweging:
Wat is vreugde? Sommigen van ons denken dat vreugde een soort toestand van voortdurend geluk is, een bruisende persoonlijkheid, iemand die altijd glimlacht en grapjes maakt. Al die dingen kunnen een uitdrukking van vreugde zijn, maar vreugde zelf – ware vreugde – gaat veel dieper dan dat. Vreugde ontstaat in ons hart wanneer we beseffen dat God ons liefheeft wanneer we een persoonlijke relatie met Hem hebben. Vreugde ontstaat door het lezen van zijn Woord, door gebed. Vreugde betekent niet dat we nooit verdrietig zijn of huilen. Vreugde is een stil vertrouwen, een voortdurende, diepe vrede in het hart van een gelovige. En die vreugde komt op allerlei verschillende manieren tot uiting. Doordat je opeens begint te zingen als je alleen in de auto zit. Doordat je zo overweldigd bent door de liefde van God dat er tranen van dankbaarheid in je ogen opwellen. En soms is het een intens gevoel van vrede te midden van opschudding en strijd. Paulus zei: ‘We worden van alle kanten belaagd, maar raken niet in het nauw. We worden aan het twijfelen gebracht, maar raken niet vertwijfeld. We worden vervolgd, maar worden niet in de steek gelaten. We worden gevelld, maar gaan niet te gronde.’ (2 Kor. 4,8-9). Paulus ervoer die vreugde. Jezus ook, zelfs vlak voor zijn kruisiging. Net als geluk is vreugde niet iets wat je je kunt toe-eigenen. Het komt van binnenuit. Het is een manier van zijn. Het hangt niet af van omstandigheden, maar stijgt boven omstandigheden uit. Vreugde brengt zachtmoedigheid voort en een onweerstaanbare persoonlijkheid. Het is gemakkelijk om vreugdevolle mensen te herkennen: zij zijn de mensen bij wie anderen graag in de buurt zijn.

Gebed
Barmhartige God, U hebt uw Zoon in deze wereld gezonden om alle mensen de weg te wijzen naar de vreugde, naar het volle leven. Wij bidden U: maak ons ontvankelijk voor uw Woord en laat ons het meedragen in ons hart, opdat het tot wasdom komt en vrucht draagt. Dat vragen wij U door dezelfde Jezus Messias, die U ons heeft leren kennen en in wie wij leven mogen vinden, voorgoed. Amen.

Donderdag 18 Januari

Dagtekst:
Joh. 3, 29: Hij die de bruid mag bezitten, is de bruidegom; de vriend van de bruidegom staat te luisteren en is vol vreugde als hij de bruidegom hoort. Nu is mijn vreugde volkomen.

Overweging:
Vreugde en verdriet gaan altijd samen. Als je geniet van een prachtig uitzicht, mis je tegelijk ook je vrienden die er niet van mee genieten. Als je overmand wordt door verdriet, ontdek je misschien wat echte vriendschap betekent. Er gaat vreugde schuil in verdriet, en er ligt verdriet verscholen in vreugde. Als je tot elke prijs verdriet uit de weg probeert te gaan, proef je misschien nooit de vreugde. En als je uitzinnige blijdschap wantrouwt, kan diepe nood je ook nooit raken. Geestelijke groei ontstaat in de eenheid tussen vreugde en verdriet.

Gebed
Barmhartige God, zozeer bent U betrokken bij het leven van uw mensen dat U uw Zoon Jezus gezonden hebt als een bruidegom in ons midden. Hij heeft ons laten zien wat U met ons voor hebt. Geef dat wij, verbonden met uw Zoon, ons leven als nieuw uit uw hand ontvangen en uitzien naar de voltooiing die op ons wacht: het grote bruiloftsfeest in uw koninkrijk dat duren zal in eeuwigheid. Amen.

Vrijdag 19 Januari

Dagtekst
Heb. 1,2: Heeft Hij nu, op het einde van de dagen, tot ons gesproken door de Zoon, die Hij tot erfgenaam gemaakt heeft van al wat bestaat, door wie Hij ook het heelal heeft geschapen.

Overweging
God spreekt niet meer door profeten, maar God heeft gesproken door zijn Zoon Jezus Christus. ‘God heeft gesproken’ staat er. Betekent dit dat Hij nu niet meer spreekt? Dat we het moeten doen met de verhalen over Jezus in de Bijbel? Inderdaad zijn de woorden van Jezus en het leven, de dood en de opstanding van Jezus zulke cruciale zaken dat daarmee in feite alles is gezegd. Met dat spreken van God kunnen we het leven zeker aan. Als we onze oren maar gespitst houden, Jezus zelf aan het woord komt en we zijn woorden lezen in het Nieuwe Testament. Maar moeten we ook alert zijn wanneer er over Hem wordt gesproken. Al onze aandacht moeten we richten op wat we over Jezus gehoord hebben, lezen we in onze dagtekst. Dan zullen we niet uit de koers raken. De woorden van Jezus en het getuigenis over Jezus hebben al eeuwenlang grote zeggingskracht. Ook nu, in de eenentwintigste eeuw, hebben deze woorden hun kracht niet verloren en kunnen onze levens erdoor veranderd worden. God heeft door zijn Zoon tot ons gesproken – wil dit zeggen dat Hij nu niet meer tot ons spreekt? Nee, het wil zeggen dat God toen op een beslissende manier heeft gesproken. Zo beslissend en zo krachtig dat deze woorden ons nu nog steeds aanspreken.

Gebed
Goede God, in ons zoeken naar waarachtig leven ontmoeten wij U als tochtgenoot. U roept ons op om in te gaan op de nood van onze naasten en in Jezus Christus vraagt U ons ook antwoord te geven op uw stem. Geef dat ons gebed en onze inzet zullen leiden tot eenheid in Hem en tot welzijn van deze wereld. Dat vragen wij U uit naam van Jezus, die leeft in de kracht van uw Geest. Amen.

Wordt vervolgd op pagina 5

Exegetische achtergrond thema Week van de eenheid 2024

Hij voegt er dan aan toe, zoals ook toen al bij vele rabbijnen in Jezus' tijd gebruikelijk was, de woorden uit Leviticus 19:18: "en uw naaste gelijk uzelf". Hoofdstuk 19 van Leviticus is bekend als de heiligheidscode. Al aan het begin van dit hoofdstuk weerklinkt duidelijk: "De HEER sprak tot Mozes: Zeg tot heel de gemeenschap van de Israëlieten: Wees heilig, want Ik, De HEER uw God, ben heilig" (vv.1-2). In deze heiligheidscode wordt sterk benadrukt dat heiligheid, dus het toebehoren aan God die heilig is, zich ook moet uiten in een opmerkelijke goedheid en barmhartigheid naar de medemensen om je heen. Het gaat dus niet alleen om toewijding aan het gebed en aan de eredienst voor God, maar het gaat ook om een betrokkenheid bij concrete medemensen waarin de goedheid en barmhartigheid van God zelf weerspiegeld wordt.

Enkele verzen uit de heiligheidscode van Leviticus hoofdstuk 19: "Als gij uw oogst van het land haalt, moogt hij uw akker niet tot de rand afmaaïen en wat is blijven liggen niet bijeenrapen. Gij moogt in uw wijngaard de afgevallen druiven niet bijeenrapen. Dat alles is bestemd voor de arme en de vreemdeling. Ik ben de HEER uw God (v.9), Gij moogt elkaar niet bestelen, niet beliegen en niet bedriegen (v.10). Gij moogt uw naaste niet uitbuiten en hem in niets te kort doen. Wat een dagloner verdient, moogt ge niet vasthouden tot de volgende dag. Gij moogt een dove niet

vervloeken en een blinde niet in de weg leggen waarover hij struikelen kan. Ge moet ontzag hebben voor uw God. Ik ben de HEER. Wees niet partijdig bij het rechtspreken" (vv.13-15).

De wetgeleerde kent dus de bijbelse leer uit de Tora, de Wet, dat de liefde tot God niet compleet is zonder de liefde tot de naaste, want God is de God van mensen. Zozeer heeft God zich met mensen verbonden, dat je het niet over God kunt hebben en je oprecht tot Hem kunt richten en Hem kunt dienen, zonder ook goed te willen zijn voor je medemens. Jezus' antwoord aan de wetgeleerde is dan ook heel indringend: "Doe dit en ge zult leven".

Dit is echter voor de wetgeleerde niet voldoende. Hij lijkt de krachtige oproep die er van het centrale gebod van de Bijbel uitgaat, van zich af te houden, namelijk om deze twee geboden waar te maken in het concrete leven. Hij kan Jezus niet in Zijn eigen woorden pakken en Hem voor de mensen in diskrediet brengen. Dus gaat hij zich rechtvaardigen: "Maar wie is mijn naaste?" Hij probeert Jezus mee te sleuren in de vele discussies die er in die tijd waren over de vraag waar de grenzen van Leviticus 19 met zijn liefde en zorg voor de naaste, eigenlijk lagen. Voor velen werd met de term "de naaste" de mede-Israëlieten bedoeld en niet de niet-Joden. Sommigen waren nog strenger en vonden dat alleen de Joden die hun religieuze stroming volgden en hun strenge

uitleg en navolging van de Tora deelden, dus bijvoorbeeld die der farizeeën, gerekend hoefden te worden als de naaste.

Jezus laat zich echter niet tot een theologische discussie verleiden over de begrenzing van de term "de naaste", maar voert ons, en de wetgeleerde, door Zijn beroemde parabel binnen in een diepe overdenking over God. Ik zou daarom deze beroemde parabel willen overwegen vanuit het thema: "Eeuwig duurt Zijn barmhartigheid", genomen uit psalm 136. Daar worden de woorden "Eeuwig duurt Zijn barmhartigheid" als een refrein telkens herhaald, terwijl allerlei belangrijke momenten uit de geschiedenis van Israël met dankbaarheid weer in gedachten worden geroepen.

Met de parabel van de barmhartige Samaritaan wilt Jezus ons namelijk doen stilstaan, en middels dit verhaal steeds dieper openbaren, hoe de hemelse Vader is. Jezus verdiept met deze parabel een inzicht over het wezen van God dat reeds in verschillende psalmen van het Oude Testament geopenbaard was. In psalm 103 lezen we bijvoorbeeld over God: "Hij is het die u uw schulden vergeeft, die u geneest van uw kwalen, Hij is het die u van de ondergang redt, die u omringt met zijn gunst en erbarmen" (Ps. 103, 3-4). Nog uitdrukkelijker getuigt psalm 146 van de concrete uitingen van Gods barmhartigheid: "Gevangenen geeft Hij de vrijheid. De ogen van de blinden opent de Heer, gebrokenen richt Hij weer op. De Heer bemint de rechtvaardigen, de Heer behoedt de ontheemden. De Heer geeft wees en weduwe steun". (Ps. 146, 7-9).

Kortom, de barmhartigheid van God is niet een abstract idee, maar een concrete werkelijkheid waarmee Hij Zijn liefde openbaart gelijk die van een vader en een moeder die vanuit het diepste van hun wezen bewogen raken om hun kinderen. Gods barmhartigheid komt vanuit het diepe binnenste en bestaat uit tederheid en bewogenheid, uit mededogen en vergeving.

De zending die Jezus van de Vader heeft gekregen, is het mysterie van de goddelijke liefde in haar volheid te openbaren. De apostel Johannes schrijft in zijn eerste brief voor de eerste en enige keer in heel de Heilige Schrift die beroemde woorden: "God is liefde" (1 Joh. 4, 8.16). Deze liefde wordt zichtbaar en tastbaar gemaakt in heel het leven van Jezus. Zijn persoon is niets anders dan barmhartigheid, een liefde die zich geeft zonder eerst bepaalde voorwaarden te eisen. Jezus is in feite zelf die Samaritaan uit Zijn parabel, die de halfdode mens, liggend langs de weg, verzorgt, op zijn eigen rijdier sjort, naar de herberg brengt en die van harte uit zijn eigen geld betaalt voor de verdere verzorging van deze man die hij niet kende, waar hij niets mee gemeen had, maar voor wie hij werkelijk een naaste was. Al Jezus' relaties met de mensen die Hem benaderen, laten iets unieks en onherhaalbaars zien: de tekenen die Hij doet, vooral ten opzichte van zondaars en van arme, buitengesloten, zieke en lijdende personen, staan in het teken van de liefde. Alles in Hem spreekt van barmhartigheid.

(Volgende week in Omhoog deel 2 van deze bijbelse achtergrond van het thema van de Week van de Eenheid 2024)

Ter afronding van de muzieklessen die ongeveer 6 maanden heeft geduurd, is er op 16 december jl. een miniconcert gehouden in de St. Clemens kerk, waarbij onze muzikanten, van klein tot groot, hun talenten mochten presenteren. Het publiek heeft mogen genieten van geweldig gospelmuziek onder begeleiding van de nieuwe muzikanten. Er was een leuke en gezellige sfeer. Wij mogen terugblikken op een fantastische avond:

De Geloofwijzer

Zaterdag 20 januari

Dagtekst

Ex. 16, 10: Zie, de heerlijkheid van de Heer verscheen in de wolk.

Overweging

Zonder de wolken zouden we niet beschermd zijn tegen de brandende zon. Zonder de wolken hadden we geen uitbundige zonsondergangen, geen weldadige regens en geen prachtige landschappen. Hetzelfde geldt voor de wolken van het leven. Wanneer het moeilijk wordt, raken we gemakkelijk ontmoedigd. Maar achter de wolken is God er nog steeds. Hij kan ze zelfs gebruiken om ons te drenken met onverwachte zegeningen. Longfellow schreef ooit: Be still, sad heart, and cease repining; behind the clouds is the sun still shining (Wees stil, verdrietig hart,

en stop met klagen; achter de wolken schijnt nog steeds de zon.) Terwijl het volk van God door de woestijn dwaalde, zei Hij: 'Zie, Ik kom naar u toe in een dichte wolk' (Ex. 19, 9). We hebben in ons leven allemaal met wolken te maken – soms zijn ze dun, soms zijn ze donker en dreigend. Wat er op dit moment ook boven je hoofd hangt, laat Jezus je helpen om achter de wolken te kijken, zodat je zijn glorie en zijn plannen voor jou zult zien. Hij is het Licht van de wereld.

Gebod

Goede God, in de gestalte van uw Zoon, Jezus mag ik ontdekken wie U voor mij bent: liefde en gerechtigheid, licht en leven. Ik vraag U: open mijn hart voor uw Woord en laat mij leven uit uw Geest, opdat ik U steeds beter leer kennen, deze dag en alle dagen, tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.